

[Socialministeren.]

der som følge af alderdomssvækkelse ikke kan klare dagen og vejen. Der er ganske vist i de sidste 4 år bygget nogle og firs nye alderdomshjem, men de kan ikke dække behovet for plejehjem for de helt hjælpeløse, der kræver hjælp af en anden karakter. Så vidt jeg kan skønne, er den eneste vej frem her en anden refusionsordning.

Det er som bekendt fra åbningstalen regeringens hensigt at overføre udgifterne til folkepensionen til staten, og en sådan overførelse kan meget vel komme til at betyde, at staten får et øget ansvar med hensyn til fremskaffelse af de særlige hjem, der her er tale om, hjemmene til de hjælpeløse, selv om opgaven også fremover rettest bør have sit tyngdepunkt i kommunerne.

Henry Christensen: Når det ærede medlem fru Else Zeuthen gerne havde ønsket spørgsmålet om udligning af zonegrænserne løst under andre forhold, kan det dog vist kun være en bebrejdelse, det ærede medlem må rette mod sig selv, sit parti og sin regering. Det var dem, der ønskede, at der skulle ske en løsning af zonegrænseproblemet på denne side af valget. Hvilken løsning der så skulle vælges, må vi andre dog vist have lige så god adgang til at tale med om som regeringspartierne, så hvis man vil fremføre bebrejdelser i anledning af de omstændigheder, hvorunder man nu vil løse zonegrænseproblemet, gælder kritikken alene regeringen, der ønskede, at man skulle behandle problemet nu. Den endelige form for løsning har oppositionen i betydelig grad sat sit præg på.

Det ærede medlem fru Ayoë Herbøl talte om overbud, om den hurtighed, hvormed sagen er behandlet, o. s. v. Ja, det ærede medlem kan jo indtage det standpunkt, at det i saglig henseende er et forkert resultat, at det er en forkert behandling, der har fundet sted, og stemme imod, gøre sin og sit partis indflydelse i regeringen gældende, måske hindre forslaget gennemførelse — så ville der være konsekvens i de kritiske bemærkninger. Eller også kan man mene, at det er rigtigt, hvad der her gennemføres, og så skulle det ærede medlem i og for sig takke oppositionen. Jeg går ud fra, at det er det sidste, det ærede medlem mener, når

det ærede medlem har valgt at medvirke til forslaget gennemførelse.

Den højtærede socialminister siger nu, at de beregninger, der skulle klargøre forholdene i de forskellige zoner, simpelt hen ikke har kunnet foretages. Det er vel også den eneste forklaring på, at det gennem de mange år, hvor spørgsmålet om disse oplysninger har været på dagsordenen, hidtil ikke er lykkedes at få disse beregninger forelagt, og jeg forstår meget vel, at det kan forholde sig sådan, som den højtærede minister siger, og at det ikke er gørligt overheadet at fremskaffe materiale, der under nogen form skulle begrunde en oprettholdelse af zoneinddelingen.

Den højtærede minister sagde om det ærede medlem hr. Søren Andersen, som jo ved tidligere lejligheder har omtalt dette spørgsmål, at han hørte til dem, der ikke talte over sig. Jeg går ud fra, at så meget desto større vægt må også den højtærede minister da lægge på de udtalelser, som gennem årene er fremsat af det ærede medlem. Jeg kan i så henseende henvise til folketingets forhandlinger i 1953-54, sp. 391. Der forelå fra den daværende regerings side et forslag om anvendelse af 34 mill. kr., og det ærede medlem hr. Søren Andersen foreslog dem udtrykkelig anvendt til udligning af zonegrænserne. Videre kan jeg henvise til forhandlingerne samme år, sp. 413, hvor det ærede medlem udtrykkelig gør opmærksom på, at det nærmest foreliggende krav netop er at hæve gruppe III og gruppe II op mod gruppe I. Og jeg kunne nævne mange andre steder, hvor dette krav har været rejst fra venstre. Men det har vel i og for sig ikke så megen interesse nu, hvor vi er blevet enige om at få spørgsmålet løst. Når jeg alligevel understreger det, er det naturligvis dels en bemærkning til den højtærede minister i anledning af det, han sagde, og dels en understregning af, at det er et gammelt krav, også efter venstres opfattelse, der nu endelig imødekommes.

Så lige et par ord om den behandling, der har været af spørgsmålet i pressen, hvilket den højtærede minister også gjorde et par bemærkninger om. Ja, når jeg har brugt forskellige udtryk om utilfredsheden i den socialdemokratiske presse og i Sorø Amtstidende ved denne lejlighed, så er det i og